

Colloquium in ... 1585
 Antiquus ... 1590
 Repetitio sana doctrina Luth. de Cerfo
 na Christi et Coena Domini Praeside Doct.
 Jacobo Andrea Wittemb. 1580.
 M. Frederici Petri responsio ad scriptum Bremensium
 adversus Collectores Epologo 1585.
 Oratio Georgii Soph. Doct. Heidelberg. quomodo studiofus
 ad cognitionem veritatis perveniat
 D. Stimmellii Confessionis p. Johannem Ceyleru 1588
 Jacobi Zuckwolffii hortulus primus, 1582
 Johannis Majoris P. parentatio Duci Electori
 Augusto, 1590.
 Gernardi Asseburgi Epitaphium Johanni Canonico 1588
 ejusdem in Pauli Seidelii nuptias
 ej. in Erasmum Johannem.
 ej. in Jacobum Linstraum
 Simonis Menzii Savitas Vita Conjugalis 1576
 Camina Gratulatoria in Jacobu Schönhäusen
 Cabbeyus alius Epibisoffu in Maydtburg p. Andrea
 Wernertu deo Bisoffu in Salzwedel 1579
 Johannis Sylvii Eyrani Sermone non unus
 August. 1522
 Luc. Baetheffeni loci doctrine praecipui ex Am. 1-4. Post. 1590.

Liber Joachimi Stederi.

11.
EPITHALAMIUM.

IN HONOREM
NUPTIARVM REVE-
RENDI VIRTUTE ET ERVDI-
TIONE PRAESTANTIS VIRI D. M.
PAULI SEIDELII docentis fidem & dilectionem
Christianam Ecclesiam Gardelegiensem: & castissimæ
virginis MARGARITAE ALBERTAE, quæ cele-
brabantur Gardelegiæ 15. Octobris
Anno 1583. scri-
ptum,

à

M. GERARDO ASSENBURGO,
Scholæ Gardeleg: Rectore.

Magdeburgi excudebat Andreas
Gehen. Anno

D: M. LXXXIII.

EPITHALAMIUM RE,
VERENDO ET DOCTO VIRO D.
M. PAVLO SEIDELIO ET MARGARI-
TAE ALBERTAE.

Dum iubeor toties vt cantem carmina lata
Tristis amicitiam testantia carmina nostram
Sisyphium labor iste meus superare laborem
Visus, & insolitis est me comburere flammis
Inconcessa mihi iubet vt qui gaudia promam

Coniugij, nam coniugij qui gaudia celebs
Nouerit, atq; expers prorsus tam dulcis amoris?
Dulcis amor dulci scribatur carmine fas est,
Ne tamen inuidia ringi videatur amœna
Musa tuos mea concipiat volo sponse pudicos
Lætitiæ affectus, stimulet quoq; pectora nostra
Castus amor, rapias tecum me blande Cupido
Regnantisq; tui cum sceptris dona reclude.
Non te pestiferæ Veneris voco nate proterue,
Sed te quæ iungis tu diuinissima flamma
Æternum patrem cum nato, atq; omnia iungis
Quæ cælum, mare, quæ tellus hæc continet, aër
Limpidus atq; vehit, tu nexus es omnibus vnus,
Infima cum superis stabilis, atq; omnia firmas,
Te peto quem nil clam fuerit, mea lumina mentis
Recludas, cum me stimulabit sensus amoris,
Tu mihi personam signa, tu moribus adde
Illius hoc decus, vt noscam quæ fœdere casto
Sit iungenda mihi, tu des vt corda calescant
Mutua quod sparget flagranti lumine flamma,
Si qua Deum flagrat mage quam nos sancta puella
Ardet si qua sui similem me casta puella,
Signet si qua suis oculis me compta puella.

Mollia

Mollia si cuius moueant meq; ora puella,
 Ante alias si cui cupiam faueamq; puella,
 Si quam facundam mihi iungent fata puellam,
 In mea colla rues gaudens quæ bella puella,
 Si à qua disiungi nolim nisi morte marita:
 Hanc mihi monstrato tu Christi spiritus alme
 Dicitog; hanc vnâ fatum tibi destinat vni
 Hanc redama, namq; hæc ardet te virgo Gerharde.
 Turbine fors vario si nunc agitur tua: Quondam
 Leniet hanc famulo rex suavis, & vnus amoris
 Autor, nam pressum tantum pia fata leuabunt.
 Sis rudis ad mala cuncta licet, mala tincta venenis
 Attamen in caput hoc sua tela calumnia mordax
 Sparserat, vt discas quid possit plena dolorum
 Lingua & dediscas fallaci credere linguæ.
 Causa solum mutes sit si tibi lingua dolosa
 Vindice tu vinces Christo fera fulmina linguæ.
 Sed sibi quid strepitus vult hic clangorq; tubarum?
 Hic sibi concursus quid vult, quo blanda puella
 Cincta hinc inde alijs sacras pede iam petit ades
 Matronale decus sequitur vestigia sponsæ?
 Margaris insignis cultu formaq; decora
 Margaris at mentis donis hæc pulchrior altæ
 In medio incedens gestit tibi iungere sponse
 Gaudia, tu rapias licita hæc tibi gaudia sponse.
 O mihi si puro nunc sanguine vna saliret
 Vena tibi sponso cantarem carmina digna
 His thalamis, & digna viris, & digna nepotum
 Ex te natorum cura. Iam cernitur alter
 Paruulus ille iocos dare, iam ridere parenti
 Cernitur ille mihi, trepidant cui labra tenella
 Ex cuius claris elucet imago parentum
 Luminibus, si fas, hunc dicito nomine Paulum.
 Paule tuos etenim iam nunc miratur ab annis

A ij

Tam

Tam teneris libros, hos ipse euoluere tentat,
Sarcina librorum leuis est huic, totus in illo est
Te facie ipse refert vt patrem, ritè referre
Ingenij & possit præstantis munera patris.
Arripit & calamos & pingit grammata crassa
Donec ea in melius conformet grandior ætas
Et dulces resonare sonos molitur ab ipsis
Iam cunis. Affert tam multa domestica cura
Commoda. Vos matrum quascunq; est nomine Christus
Dignatus, formate pijs quæso ora tenella
Vocibus, atq; aures verbis complete pudicis
Natorum teneras, seu nox inuoluerit alis
Nigra suis, seu multifidus recluserit orbem
Luce sua Phœbus, minimas seu fecerit umbras,
Atq; cibos auido quoties contingitis ore.
Thesaurus non sit vobis preciosior vllus
Quam nati, natis totas impendite vires,
Hos præceptorum vigili committite curæ,
Nulla palæstra Deo fuit hac nam gratior vnquam
Hac sine nugaces nugis traducitis æuum,
Qua semel imbuitis pietate & moribus, hisce
Paruulus, huic olim veniet eum longior ætas
Florebit, domuiq; addet decora ampla paternæ.
Fœlices matres quarum de sanguine nati
Sunt studijs culti, multa & virtute coruscant,
In se clarorum conuertent ora virorum.
Fœlices natos nimium, quorum ora figurat
Ipsa Catechismo mater, dum pectora complet
Notitia dulci psalmorum, quæq; vouere.
Pignora chara Deo nouit, temploq; dicare.
Magnificum peperit sterilis namq; Anna Prophetam,
Quæ sterilis fructum ventris tibi Christe vouebat,
Atq; impetratum Samuelem ritè vocabat.
Deucalion nostri generis post tergora saxa

Spargens

Spargens tu repares damnum? tu Pyrrha puellas
 Ostendas maribus nudas? vanissime tuq;
 Cadme Meduseis serpentum e dentibus orbem
 Milite complebis? Græcorum fabula Græcos
 Oblectet, mihi fœmina si est experta virum qua
 Hec hominum genitrix fuerit sacra, dulcis & altrix.
 Euripides litemq; Ioui quid commouet æquo
 Osor coniugij, sus Palladis ipsa magistra?
 Namq; virile genus, si vult, ait, omnipotens, hoc
 Augescat, poterat pluere hoc in templa Deorum
 Ponderibusq; auri nostrum sic vendere cuiq;
 Fœmina ne nobis sit mater, fœmina nostris
 Garrula sic totis vtq; adibus exulet omnis.
 O mortale genus ne quæso desipe tantum
 Vt matrem nolis tibi quam natura Deusq;
 Attribuit, pullis crocitantis vox pia matris
 Ipsa viam ad nidum monstratq; ad pabula grata.
 Nonne vides agnos pendent quod ab ubere matrum.
 Inter oues & mille alias vox cognita matris
 Allicit ad sese balando pignora blanda
 Agniculos, pastosq; ad ouilia commoda ducit.
 Tum vaga cornigerum quærit quoq; bucula taurum.
 Isacide ante oculos pueri sanctissima mater
 Semper versatur, non hac diuellitur vnquam.
 E matris sanctas sed leges imbibit ore,
 Ligna secans matri flammæ fomenta ministrat
 Vt videas fumare focum, pulmenta q; patri
 Grandæuo tam grata coqui, benedictio larga
 Obsequium nati sanctum quæ penset abunde,
 Gaudet qua quoq; nunc Iacob, gaudentq; nepotes,
 Quos Iacobe tibi tulerint & postera secla.
 Talis erat noster quoq; sponsus ouicula matri,
 Nam monitis huius fuit hic non asper amicis
 Hausit sed facilis maternas auribus ipse

A iij

Voces,

Voces, vox matris sibi facta est regula vitæ,
Quæ iubet, vt studijs totum se dedat honestis
Insumat bona cuncta, sibi quo Margaritis illa
Obueniat, lati quæ vincit viribus orbis
Thesauros cunctos, cæli quoq; sidera vincit.
Nam generosa nimis, ceu fertur concha marina.
(Mollia dum nobis sua cantica fundit hirundo
Nauita dum Zephyros optat, scinditq; carinis
Æquora, dum pellit nubes, cælumq; serenat
Veris temperies toti gratissima mundo)
Ipsa sitim patiens diram, sua guttura rore
Fæcundo cæli conspergere, littore totam
Cum sese extendit, rutilantiaq; ora dehiscit.
Carnis odor mirus rorem mox concipit, atq;
Parturit insignes gemmas, argenteus ipsis
Est color his gemmis, gemmis color aureus est his.
Florida vis gemma depellit corde venena
Humano, firmat nobis dum languida membra,
Atq; salire facit nuper quos lectus habebat
Affixos sibi, qui medicorum pocula bibebant.
Et maiora gerunt quo venti prælia montes
Quo quoq; maiores fluctus voluuntur aquarum
Hinc illinc tanto generosior vnio crescit,
Donec hic augefcens latet intra viscera Conchæ.
Quin quoq; concharum genti non defuit vnquam
Dux bonus. Extiterit nam quo res quæq; creata
Nobilior, duce destitui non vult, docet illud
Nectare distendens cellas nos mellificus grex
Strimoniaq; grues, stellantis & incola cæli.
Vox Euangelij nobis est vnio verus,
(Mater ait sponso, fuit huic cum mollior ætas)
Et rex bis genitus fundens se in viscera matris
Instar cælestis roris, cum labe sine omni
Assumpsit nostros, de semine virginis, artus

Quoq;

Quoq̄ magis premitur, tanto hæc audentior ipsa
Insurgit vis veni, & cuncta obstacula rumpit,
Ignis vt expellit fuluo quæ est scoria in auro.
Martia luçtando virtus in milite crescit.
Hic ros diuinus conspergens tabida corda
Languores pellit cunctos, dum spemq̄ fidemq̄
In grege Chryste tuo fouet, & confessio clara
Et tranquilla queat quantum patientia, mundo
Ostendit, lucet decus hoc per mille pericla.
Irriget hoc suauis Christus quoq̄ pectora nostra
Rore suo, vitæ fons hic est nobilis vnus.
His accensa super dictis nostri pia sponsi
Mens, rapidas verbi diuini in pectore flammæ
Concipit, & caræ genitricis pectora dicta
Inscribit, iussis gaudens obtemperat æquis.
Atq̄ hoc totus agit, claudatur vt vnio mente
Mente sua, inuentus seruetur corde fideli.
Hic corde hic digitis nitet aureus vnio Pauli.
Nec tamen hac solus gemma radiante superbis
Sponse fide insignis, sed & optas rore perungi
Rore hoc cælesti, quotquot tibi credidit ipse
Seruator mundi pia pectora, sponsa pudica
Hæc vt sistantur Christo, per teq̄ tuamq̄
Quam tua lingua fidem dedit, est vbi claudere prauis
Atq̄ aperire polum iustis tibi facta potestas.
Tu quoties, quæ adamata tibi est, hanc nomine dices
Margaridos, gemmæ fueris memor huius & oro
Gemmæ qua sibi nos desponsat Christus Iesus,
Pectora perfundens diuini flaminis aura.
Nam fato duce, tu tibi fiat Margaris vxor
Exoptas, ignis cuius sub pectore gliscit
Paule tibi, vt discas, sint quanta incendia Christi
Erga cognatam massam quibus æstuat, vtq̄
Feruore hoc maiore Deo deuinciat ipsam

A v

Sese

*Sese tu studeas , Ecclesia casta , labore.
Hæc tua fata sibi cum Paulus cognita haberet
Seruus Christe tuus , totum repleuerat orbem
Voce Euangelij qui quondam : Est inclyta testis
Roma caput mundi (nunc sed Babylonica sedes
Hæc portentosi scorti, quod laude coronæ
Triplicis intumuit , regum quod colla superbum
Calcibus atq̄ ferit : Cælum quæ bestia calcat
Horrida , carnificis referens cacodæmonis astus.
Os in sacra Dei ponens & numina Christi
Impurum , violat cum cunctis sacra prophanis ,
Susq̄ & deq̄ ferens , seu Christi membra fatiget
Mille modis Christum Dominum, seu mordeat ipsum
Dente Theonino , verba execrantia ructans.
Roma quid est ? Sodoma est scelerumq̄ nefanda Cloaca
Bismaris & testes sunt mœnia celsa Corinthi.
Vos Galatæ testes , Ephesus sacra , vosq̄ Philippi ,
Thessalonica piæ quoq̄ iungis verba Colosso
Verba fidem Pauli testantia : Quod tuba cæli
Hæc Euangelij tot mœnia voce bearit.
Nobilis exultat nunc & Germania verbi
Lumine , discussis tenebris , quas Papa tenebras
Plus quam ter Stygias amens inuexerat orbi.
Inclyta nunc demum nobis quoq̄ Gallia profert
Candida vernantis verbi sua lilia , dira
Nec quicquam rabidi curat tria fulmina Papæ.
Magnanimas reddunt tua sic præconia gentes
Paule Dei tuba , tu tuba ter clarissima Christi.
Hic Paulus Christi seruus dum lumina torquet
Saxonie in fines , contemplans æthere ab alto
Verdenam notat , & prægnanti fausta precatur
Sponse tuæ matri , letans & talia fatur :
Nascere chare puer , de te namq̄ optima spes est
Ut discas doceasq̄ Dei mysteria summi.*

Ipsè

*Ipse scholas moderare pias, vestigia nostra,
Nomine qui gaudes nostro, te, Christe, secutus
Auspice: Sit felix opus hoc duce & auspice Christo.
Vinea quam Christo plantat Gardlegia, sumet
Incrementa sibi magna, hanc te Paule rigante,
Voce Euangelij, vitem Christumq; docente.
Quam bene palmitibus fuit his, qui sugere succum
Ex Christo discunt, qui nectare dulcior omni est.
Ambrosia est Christus nobis, est Nectar & vnum.
Sit felix faustumq; tibi quod nunciat ipse
Sponse (Deo Sponsas qui adducere ritè laboras)
De cælo Paulus: Cuius vestigia sectans
Munera tu cantas Christi, quod sanguine solus
Nostra suo à maculis impuris pectora lauit.
Et purgata sibi hæc aurata habitacula fecit.
Tanta molis erat generi reparare salutem
Amisam nostro: tingantur pallia Christi
Sanguine vel proprio, stillent & membra cruorena
Fas erat, vt nostris mundemur sordibus omnes.
Inducit roseus niueum (mirabile dictu)
Sordidulis membris cruor hic namq; ipse nitorena.
Agne Dei multum qui fisso ex pectore fundis
Sanguinis, aspergas nostras hoc sanguine mentes
Abluat & turpes cruor hic de pectore sordes,
Vt cedant maculae, vincant purgata niualem
Candorem membra, & me spiritus alme gubernæ
Ne suis in morem conspurcem membra nouata
Denuo. Sic orans sponsus pia numina placat
Et sibi cum populo hæc amplissima dona reportat.
Articulos fidei cunctos vbi sic prece pura
Consepit sponsus, monet vt professio sancta
Moribus ornetur sanctis. Nam Christicolarum
Hoc propriū est, Christū vt sapiant, Christumq; loquan-
Et Christum viuant. Hæc vna est gloria vera*

A iiij

Quis

Qua pia gens cunctis præ gentibus vna superbit
Hac Sophiæ ante alios cultores laude triumphat,
Fortiter hac mundi conculcat regna superba.
Æthereæ genti sese huius laudis honore
Insinuare cupit, nec spe frustratur eadem.
Tum vero exagitat quoscunq; insania, quosq;
Deuius error agit, dum Christi nomine velant
Impuræ vitæ sua crimina cuncta nefanda
Facta pius doctor pænis castigat acerbis,
Iustitiæ exemplis, pandens telluris hiantis
Rictum, quo absorpsit Dathanum vasta vorago
Et Phlegetonthæas penitus demersit in undas
Complice cum turba. Tibi væ quicunq; rebellas
Quos tibi constituit, ducibus, Deus, ipse sacerdos
Vindicibus flammis sæuos vlciscitur hostes
Dulcis amygdalinos cui profert scipio fructus.
Namq; fidem flagrantem vna de nocte sequuntur
Tam dulces fructus, tam pingua pascua mentis,
Seditionis opus queis mox dissoluitur omne,
Talibus exemplis sponsus mala facta coercet.
Tum vero Christum rediturum in nubibus altis
Nunciat, vt residens crocea super Iride totum
Legibus hic iustis rediuiuum iudicet orbem.
Namq; domus ampla pater hic cum lumine lustrans
Reddere compellet rationem quemq; suorum
Seruorum, quibus est sacra sors concredita quondam.
Hic repetiturus veniet cum fœnore iusto
Magna talentorum commissa hæc munera, diues
Consuevit veluti mercator, piscibus ipse
A putribus sanos distinguet: Semina magni
Hic precij condet, lolium inq; ardentia mittet
Stagna: Bonus pastor clausurus ouilia fœdis
Hic hædis, ouibus recludet florida Tempe.
Hic faciet sponsus cœli aurea porta patefcant

Virgi-

Virginibus clara quibus ardet lampade lychnus,
Lychnus Palladijs oleis imbutus & ardens.
Verum delectu iusto prohibebit ab aula
Cælesti fatuas, non est quibus ignea lampas,
Nec solum Christi reditum prænunciat ipse
Hic sponsus nobis, sed nostra hæc tempora mundæ
Ipse probat quod sint hæc vltima tempora mundi
Ergo velut laqueos auceps componere pellax
Pennigeræ genti nouit, quibus implicet istam
Dum iuuat hanc vacuo curis contingere grana
Pectore: Nocturnus veluti fur limina pandit
Et spoliat tacitus vicini scrinia massa
Argenti, postquam tepido requiescere lecto
Hospitibus placuit, dulci vinciq; sopore.
Irruet & simili ratione hic arbiter orbis
Mixturus tonitru claro cum fulmine nigrum
Et cælos soluens, vt cuncta elementa liquecant,
Nobilis inq; chaos redeat natura vetustum.
Hæc memorans sponsus prauis sic incutit horrorem
Exanquem & tremulum longæ formidine pœnæ.
Sed quorum assurgit melior sententia menti
Quosq; premit Satanas, quos mundus perfidus odit
Indignus quibus est mundus ferus atq; scelestus:
His reditus Christi manifestus dulcior omni
Nectare & Ambrosia est omni, te, Paule, docente.
His reditus Christi vita est, est gloria summa.
Solutus nam Christus fuit omnibus omnia: iungit
Meq; Deo Solus Iesus, cum seq; morari
Me faciet, possimq; Deo insitus esse, quietus
Atq; frui Domino. Nam tu mihi es vnice portus
Christe tuorum vnus audito quæso celeuma.
Qui te cumq; Deum nouit, se viuere vitam
Hic sentit veram: tibi cui seruire iubenti
Concessum est, regnat: te te laudare potentem

ipsa

*Ipsa salus animæ est hæc vnica & vnica vita.
Talia dulciloquus cum nobis carmina promis
Spouse Deo cultum præstas, & pectora mulces
Hæc contrita nimis, fessis & rebus honorem
Instauras, dum das epulis accumbere diuum
Qui fontem vitæ sitiunt, quæruntq; perennem.
Inuideant quæcunq; velint tibi sponsa puellæ
Si modo nunc faueat Christus Paulusq; maritus
Dum tibi vita manet, fuerit cum laude superstes
Hunc aluere suis mammillis numina (mirum)
Virgineis, lactant diuino hunc Nectare Musæ.
Huic Charites toties fixerunt oscula blanda.
Spiritus hunc Christi diuino numine complet
Et cum mente regit pectus linguamq; disertam.
Margarida hanc tibi Paule diu det viuere Christus
Intret & in thalamos iam structos altera nulla.
Paulus adhaerescat collo tibi Margaris vnus
Vt nunquam aspiret deinceps ad vota secunda.
Gignite filiolos, nam fulcris curua senecta
Indiget his, recreent vos agmina longa nepotum,
Gignite filiolas, nutrite & pignora chara
Quot pater exoptas, matri quot non graue ferre est.*

1534 04

AB 153404

ULB Halle 3
002 671 190

sh

M.

EPITHALAMIUM,

IN HONOREM
 NVPTIARVM REVE-
 RENDI VIRTUTE ET ERVDI-
 TIONE PRAESTANTIS VIRI D. M.
 PAULI SEIDELII docentis fidem & dilectionem
 Christianam Ecclesiam Gardelegiensem: & castissimæ
 virginis MARGARITAE ALBERTAE, quæ cele-
 brabantur Gardelegiæ 15. Octobris
 Anno 1583. scri-
 ptum,

a

M. GERARDO ASSENBURGO,
Scholæ Gardeleg: Rectore.

Magdeburgi excudebat Andreas
 Gehen. Anno

D: M. LXXXIII.

